

SLEIGH RIDE

TEXT:

Mitchell Parish (1900-1993), amerikansk sångtextförfattare. Mitchell föddes i en judisk familj i Litauen och fick namnet Michael Hyman Pashelinsky. 1901 emigrerade familjen till Amerika och slog sig först ned i Louisiana där Mitchells farmor redan bodde. Senare flyttade de till New York.

Parish studerade vid Columbia University och vid New York University. Han tänkte först ägna sig åt läkaryrket och senare åt juridiken, men han blev i stället anställd som textförfattare åt stora musikförlag i det berömda Tin Pan Alley-området.

Hans första stora succé som sångtextförfattare blev *Sweet Lorraine* (1928). Men det var 1929, när han skrev texten till Hoagy Carmichaels *Stardust* (1931), som hans namn gick till historien. Som sångtextförfattare blev han känd över hela världen. Han har skrivit ca 400 sångtexter, både helt egna och översättningar av andras sångtexter.

På Broadway var han knuten till flera revyer t.ex. *Cotten Club Parade* (1934), *Continental Varieties* (1935), *Lew Leslie's Blackbirds of 1939*, *Earl Carroll's Vanities of 1940*, *Icecapades of 1941*, *Bubbling Brown Sugar* (1976), *Sophisticated Ladies* (1981) och *Stardust* (1987) i första hand som författare av sångtexter men också som aktör.

Parish samarbetade med storheter som Duke Ellington, Hoagy Carmichael, Benny Goodman och Glenn Miller (*Moonlight Serenade*, 1939) och var en av dem som bidrog med sångtexter till showen *Blackbirds of 1939*. *Deep Purple* (1939) är en av hans mest kända sångtexter. Tillsammans med Leroy Anderson gjorde han bl.a. *Belle of the Ball*, *The Syncopated*, *Clock*, *Blue Tango* (1952), *Forgotten Dreams* och *Sweet Lorraine*. Några av hans andra sångtexter är *The Lamp is Low* (1939), *One Morning in May* (1933), *One Night in Havanna* (1929), *Sophisticated Lady* (1933), *Stars Fell on Alabama* (1934, musik av Frank Perkins), *Volare* (1958), *All My Love* (1950, musik av Paul Durand baserad på Maurice Ravels Bolero) och *Lilacs in the Rain* (1939).

Texten till *Sleigh Ride* skrev han först 1950, två år efter att musiken komponerats.

sleigh [slei]= släde; jingle= klinga; giddy= virvlande; comfy= comfortable= angenäm; cozy= cosy= behaglig, skön; snuggle= krypa intill; chestnut= kastanj; pumpkin= pumpa

MUSIK:

Leroy Anderson (1908-1975), amerikansk kompositör, arrangör, organist □ kör- och orkesterledare. Leroy visade tidigt sitt stora musikintresse. Efter att ha spelat piano för sin mamma började han som elvaåring studera piano vid New England Conservatory of Music. Han spelade också kontrabas. 1926 började han vid Harvard University och där fortsatte han ta lektioner i kontrabas, musikteori och komposition. Efter examen 1929 arbetade han som organist och körledare samtidigt som han studerade skandinaviska språk. Tack vare sin svenska härkomst kunde han arbeta som översättare av de skandinaviska språken. Åren 1931-35 var han dirigent för Harvard University Band. 1936 började han som Boston Pops Orchestras arrangör, kompositör och gästdirigent.

Anderson komponerade mest halvklassiska instrumentalstycken i lättare stil t.ex. *Jazz Pizzicato* (1938), hans första egna komposition för stråkorkester. Den spelades först av Boston Pops. Sedan följde *Fiddle Faddle*, som var hans första riktiga hit, *Jazz Legato*, *Blue Tango*, *The Syncopated Clock*, ett gammalt sångtema från "Late Show", *The Penny Whistle Song*, *The Girl in Satin*, *Forgotten Dreams*, *A Trumpeter's Lullaby*, *Sandpaper Ballet*, *The Bugler's Holiday*, *Serenata*, *Plink, Plank, Plunk*, *Promenade*, *The Phantom Regiment*, *The Pussy Foot*, *Who's Been Sitting In My Chair*, *I Never Know When to Say When* och *Saraband*. Tack vare *Syncopated Clock* anställdes han som kapellmästare av skivbolaget Decca. Med sin grammofonorkester framförde han många av sina kompositioner t.ex. *Blue Tango*, *The Typewriter*, *Belle of the Ball* och *Sleigh Ride*. 1958 skrev han sin enda musikal "Goldilocks". Den innehöll bl.a. sången *No One 'll Ever Love You* och dansnumren *The Pussy Foot* och *The Town House Maixe*.

Sleigh Ride, som han komponerade under en värmebölja (1948), var från början ett rent instrumentalt stycke och framfördes ofta på det sättet. Först 1950 fick den sin sångtext av Mitchell Parrish och blev då en sång.

Att sjunga: Felix Bernard: *Winter Wonderland* (Bok nr 27), Billy Reid: *Snowy White Snow and Jingle Bells* (Bok nr 31), Jay Livingstone och Ray Evans: *Silver Bells* (Ed. Paramount Music corp.).

**Både originaltexten eller musiken är fortfarande
upphovsrättsskyddade.**

Därför kan jag inte återge sången här.

Sången finns med pianokomp i *With Christmas in Mind*, Wise Publications och *Tema jul*, Gehrman's.

SLÄDFÄRD

SLEIGH RIDE

CHORUS-REFRÄNG

När våra bjällror klingar de glädje bringar oss två.
Vi har en härlig färdväg för en slädfärd när himlen är blå.
Omkring oss sig hopar och vänner ropar hallå.
Vi har ett härligt väder för en slädfärd tillsammans, vi två.

Så se upp, så se upp, hej då, här åker vi på.
Vi far iväg till sagans land vi två.
Så se upp, så se upp, så se upp: ett gupp.
Din hand i min hand.

Vi håller igång med en sång om ett drömmarnas vinterland.
Vår färd oss sammanbinder och ingen vill komma loss.
För oss finns inga hinder, som två fåglar så känner vi oss.
Vi flyger ut i världen, låt sagofärden bestå.
Här är det fart och glädje och vår slädfärd för samman oss två.

INTERLUDE-MELLANSPEL

Sedan väntar oss en festlig kväll i vänners lag,
och den blir det rätta slutet på en lycklig dag.
Vi skall sjunga de gamla sånger som vi alltid sjöng förut
framför brasan där vi ser popcorn poppa ut.

Pop, pop, pop! Denna sköna stämning aldrig någon lämna vill
när vi griper in på kaffet och en paj därtill.
Det är nästan som såg vi bilden målad av en konstnärs hand,
en underbar scen som för alltid skall stanna i minnets land.

CHORUS-REFRÄNG

När våra bjällror klingar de glädje bringar oss två.
Omkring oss sig hopar och vänner ropar hallå.
Vi har ett härligt väder för en slädfärd tillsammans, vi två....

Svensk text: Birgitta Wennerberg-Berggren